

Aktivita pre deti i dospelých

Určite máte všetci radi napríklad takú čokoládu. Ak by ste mohli, určite by ste zjedli aj celú sami! Viem, že je to častokrát náročné premôcť sa, no poďme to spolu skúsiť, najmä cez toto obdobie. Vždy, keď budeme mať chuť na nejakú dobrotu, odrieknime si aspoň polovicu z nej a dajme ju niekomu, na kom nám veľmi záleží.

Tak isto, ako s touto materiálnou vecou, naložme aj s našim nehmotným časom. Všetci máme záľuby, ktorým sa denne venujeme. Skúsme však aspoň toto pôstne obdobie venovať tomu, aby sme polovicu tohto času, ktorý máme len pre seba, využili na niečo, čo nám pomôže viac sa prepojiť s Bohom. Vyberme sa do prírody načúvať spevu vtákov a vnímať všetky krásne javy okolo nás. Stíšme sa a pomodlime sa všetci spolu, ako rodina. Skúsme tento čas využiť nie len v prospech druhých a svojej fyzickej schránky, ale hlavne pre svoju dušu a pre Boha.

Autor textu: Daniela Nešťáková; Ilustrácie: Mgr. Mária Pauková;

Technický redaktor: Mgr. Anna Záhradníková

Pre vlastnú potrebu vyrobila Starokatolícka cirkev na Slovensku, sekcia Biskupský seminár

Chrenovská 15, 949 01 Nitra

Starokatolícka Cirkev deťom **Pôstny časopis 1/2022**

Pôstníček

Znova vstupujeme do pôstneho obdobia, ktoré podstupujeme tak, ako každý rok, aby sme sa stíšili a odriekli si veci, ktoré sú nám milé, aby sme si usporiadali myšlienky, stíšili sa a venovali svoj čas naplno Bohu v našom srdci.

Skúsme si teraz prečítať nasledujúci text a zamyslieť sa nad ním.

Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Lukáša

Lk 4, 1 – 13

Duch ho vodil po púšti a diabol ho pokúšal

Ježiš sa vrátil od Jordánu plný Ducha Svätého. Duch ho vodil štyridsať dní po púšti a diabol ho pokúšal. V tých dňoch nič nejedol. A keď sa skončili, vyhladol. Tu mu diabol povedal: „Ak si Boží Syn, povedz tomuto kameňu, aby sa stal chlebom.“

Ježiš mu odvetil: „Napísané je: ‚Nielen z chleba žije človek.‘“

Potom ho diabol vyzdvihol, v jedinom okamihu mu ukázal všetky kráľovstvá sveta a vrazil mu: „Dám ti všetku ich moc a slávu, lebo som ju dostal a dám ju, komu chcem. Ak sa mi teda budeš klaňať, všetka bude tvoja.“

Ježiš mu povedal: „Je napísané: ‚Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.‘“

Potom ho zaviedol do Jeruzalema, postavil ho na vrchol chrámu a povedal mu: „Ak si Boží Syn, vrhni sa stadeto dolu, veď je napísané: ‚Svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby ťa chránili,‘ a ‚vezmú ťa na ruky, aby si si neuderil nohu o kameň.‘“

Ježiš mu odvetil: „Je povedané: ‚Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.‘“

Keď diabol skončil všetko pokúšanie, na čas od neho odišiel.

Starokatolícka Cirkev deťom **Pôstny časopis 1/2022**

Zamyslenie pre dospelákov:

Posledné dni i roky sú pre nás všetkých ťažké. Mnohí prišli o prácu, niektorí i o rodinu, či o iných svojich drahých a blízkych. Vyčíňa nám tu pandémia a teraz dokonca i diablov nástroj skazy, ktorý užíva skrz ľudí – vojna. Tieto časy sú ťažké pre nás všetkých, ako pre naše fyzické schránky, tak i pre naše duše. A práve tie treba chrániť tieto dni zo všetkého najviac.

Pristihli sme sa tieto dni pri povrchných myšlienkach? Konáme sebecky a snažíme sa pokrytecky uspokojiť svoje svedomie? Zasiahla nás táto vojna skutočne, alebo sa len snažíme zahnať si svoje komplexy a sebecky sa priblížiť k statusu samaritána?

Nepopierateľne sú tam vonku ľudia, ktorí potrebujú náš súcit a našu pomoc. Avšak nezabúdajme, že nemôžeme pomôcť druhým, pokiaľ nepomôžeme sami sebe. Musíme ozdraviť našu dušu, nájsť si cestu k Bohu a konať v jeho mene. Až potom môžeme pomáhať tým, ktorí našu pomoc potrebujú.

Využime teda toto pôstne obdobie na to, aby sme ozdravili svoju dušu. Stíšme sa, modlime sa, nájdime si znova cestu k Bohu, aby sme pomohli svojej duši nájsť pokoj a potom s pomocou tohto pokoja, aby sme mohli pomáhať ďalším, ktorí nevedia nájsť cestu sami. Buďme prví kresťania a milujme svojho blížneho, pomáhajme mu v núdzi a snažme sa ho napredovať k Božej láske. No v prvom rade nezabúdajme na seba a na to, že bez toho, aby sme prví urobili krok k Bohu vo svojom živote, nepomôžeme druhým.

Zamyslenie pre deti:

Milé deti! Nadchádza čas pôstu, čas, kedy by sme sa mali pokúsiť urobiť niečo pre svoje vnútro. Tento čas nám pomôže bližšie sa dostať k nášmu nebeskému Otcovi, a tak budeme môcť žiť svoj život v šťastí, v láske a v Jeho milosti.

Zamyslime sa nad tým, ako sa musí Boh cítiť tieto posledné dni, i roky. Ak je vášmu rodičovi alebo súrodencovi zle, ako sa cítite vy? Prežívate tú bolesť s ním, je vám ľúto, že váš drahý a blízky človek nemôže robiť aktivity, ktoré bežne s radosťou robí. Uboľený leží na posteli a nevládze sa s vami hrať, ani s vami ísť na prechádzku, či vám čítať rozprávku.

Boh sa teraz cíti rovnako. My, jeho deti tu a teraz na Zemi, sme ubolení a nevládni. Trpíme chorobami, a čo viac, navzájom sa tu lynčujeme a tým Bohu spôsobujeme neveriteľnú bolesť. Presne tak, ako váš rodič trpí, keď vás vidí v horúčke a bolesti a nevie urobiť nič pre to, aby ste sa rýchlejšie uzdravili – snáď len to, že vám dá lieky od pána doktora, alebo pani doktorky, ktoré pomáhajú poraziť vírus, ktorý sa usadil vo vašom tele. A takto to funguje aj s modlitbou. Boh nám dal dar, život na tejto zemi a mocnú „zbraň“ modlitbu, ktorou môžeme poraziť tento vírus, ktorým je Satan v nás a v našej prítomnosti.

Boh je tu stále s nami a snaží sa zmierniť a vyliečiť našu bolesť. No tak, ako keď odmietame v chorobe užívať predpísané lieky a kvôli tomu nevieme vyzdraviť – tak isto sa nám nepodarí vyhnať Satana, tú chorobu a pliahu, pokiaľ nezačneme dôverovať Bohu a robiť všetko pre to, aby sme ho uchovali v našich srdciach.